

komme til at handle ubilligt mod Smaa-kaarsfolk, som kun have ringe Raad til at betale, at fastsætte, at indtil 1,000 Kr., eller hvilket Tal man nu maatte blive enig om, af denne Art af Formue skal fritages for Skat, medens alt, hvad der fandtes derudover, skulde beskattes paa samme Vilkaar, som man blev enig om for den øvrige Beskatning.

Jeg skal derefter gøre nogle Bemærkninger angaaende Skatteraadene. Der er foreslaaet en Indskrænkning af disse Raads Medlemsantal. Jeg tør ikke ubetinget modsætte mig denne Indskrænkning, saa lidt som jeg ubetinget tør sige, at den er rigtig, men een Ting, tør jeg sige, er forkert, og det er at indskrænke Medlemsantallet, hvis man fremdeles vil stille de samme Krav til Skatteraadens Virksomhed som hidtil, nemlig at et af disse Raads Medlemmer skal være til Stede ved Skatteansættelsen i de forskellige Kommuner. Thi indskrænker man Antallet, medens man fastholder dette Krav, vil det blive overordentlig vanskeligt for de forskellige Kommunalbestyrelser indenfor den Tid, der er til Raadighed, at faa tilendebragt den kommunale Ligning, der først kan foretages, efter at Statsskatteansættelsen er tilendebragt. Skal det nævnte Krav fastholdes, maa vi opretholde det nuværende Medlemstal, men jeg er enig med den højtærede Ordfører for Flertallet i, at det sikkert vilde kunne være forsvarligt at nedsætte det faste Honorar saavel for Formanden i disse Raad som for de andre Medlemmer med et Beløb som det, han nævnte. Om Spørgsmaalet vedrørende Overværelsen af Kommunalbestyrelsernes Skatteansættelse er jeg i Tvivl, thi jeg ser saaledes paa det, at Kommunalbestyrelserne ingen Brug have for disse Skatteraadsmedlemmers Nærværelse ved Skatteansættelsen. Jeg føler mig overbevist om, at denne vil blive foretaget lige saa samvittighedsfuldt og under lige saa ensartede Regler, selv om den ikke overværes af et Skatteraadsm medlem. Jeg mener altsaa, at man meget vel kunde indskrænke Skatteraadsmedlemmernes Antal, naar man, vel at mærke, begrænsede den Opgave, man giver Skatteraadene, til kun at være en Kontrol med, at Ensartetheden indenfor samme Skatte- kreds bliver tilvejebragt. Men i saa Fald

forekommer det mig unægteligt, at en enkelt Mand — det maatte saa rimeligvis blive Formanden for det paagældende Skatteraad — kunde gøre god Fyldest. Naar jeg alligevel har udtrykt mig med nogen Usikkerhed om, hvorvidt det er rigtigt at gaa til en Indskrænkning af Medlemsantallet, er det, fordi jeg forstaar meget vel den Betydning, som Kontrollen med, om der er lignet under ensartede Vilkaar indenfor de forskellige Kommuner, har, og at det letter Arbejdet, naar der er et Medlem til Stede, som kan konferere Resultaterne fra den eller de Kommuner, hvor han har været til Stede, med hverandre og kan pege paa de enkelte Tilfælde, hvor han har sine Tvivl. Jeg henstiller i hvert Tilfælde til den højtærede Finansminister og det kommende Udvalg at undersøge, om Forandringen skal være saa gennemgribende som foreslaaet, hvis der overhovedet skal foretages en Forandring.

Dernæst ønsker jeg med Hensyn til det fælles Overskatteraad for hele Landet, som foreslaas, at sige, at jeg paa en Maade kan se derpaa med Tilfredshed, særlig da det utvivlsomt er en vanskelig Opgave at faa en saadan Tilstand gennemført, at Landets Borgere overalt blive beskattede efter de samme Regler. Jeg kunde nok ønske, at vi fik en saadan Institution, naar jeg blot kunde føle mig nogenlunde tryk for, at den virkelig var i Stand til at løse den Opgave, man har tiltænkt den. Men jeg vil i Parentes bemærke, at jeg tror ikke, det vil være ubetinget heldigt, at Dommerne faa en saa fremtrædende Plads indenfor dette Overskatteraad, som det her foreslaas, jeg tror, der maa være noget større Plads for de praktiske Folk. Men i en anden Henseende har jeg nogen Betænkelighed derved. Vi have jo her i Landet et fælles Overskyldraad, som vedrører Ejendomsskyldvurderingen. Jeg har ikke meget Kendskab til dets Virkemaade og de Resultater, det er kommet til, men jeg har set et enkelt Tilfælde, som jeg skal omtale, i hvilket jeg for saa vidt selv er Part, som jeg er Medlem af det Vurderingsraad, der har vurderet den paagældende Ejendom. Vurderingsraadet var enig om sin Ansættelse, og det fastholdt den enstemmigt, efter at den paagældende havde